

L'istòria deu cloquèr deu vilatge de Barran

Brave monde de Barran que vesetez que lo vòste cloquèr qu'ei torçut e ne sabetz pas perquè. Jo que tengui l'istòria d'un vielh que'm l'avèva contada quan èri petit e qu'ac tenguèva d'un vielh qu'avèva viscut quan arribèc aqueth ahèr.

Donc en aqueth temps la parròpia de Barran èra regde estimada per l'arquevescat. Tot lo monde èran a la missa lo dimenge, los òmes tanben, assistivan a las processions e que se confessavan entà Pascoas e sustot èran abondós entau dinèr deu culte ; cau díser tanben que l'arquevesque venguèva passar l'estiu au castèth de Mazerès.

Que i avèva un curat que sabèva administrar la parròpia, mès que se hasèva vielh que caloc pensar a'u remplaçar.

A tio mès lo remplaçar per qui : un curat que hasosse anar a la glèisa e a la parròpia.

E'n trobèn un : un bèth òme, de trenta ueit ans, hèit entà hèr bèths presics e que sabora de segur administrar la parroquia.

Los dias que passèn, lo curat visitèc las bòrdas entà conéguer lo son monde. I avèva monde a la confession, gaireben pas que hemnas : las drollòtas que ne saben pas enquèra çò qu'èra un pecat. Las hemnas joenas que sabèvan çò qu'èra lo pecat e las vielhas tanben que venguón entà parlar deus pecats de i a longtemps e d'autas que se confessavan de pecats qu'aurèn volut hèr mes que n'avévan trobat digun entà las ajudar.

Davant tant de monde à confessar, lo navèth curat se botèc a confessar a domicili, au començament entaus malauts e puish après èra tament agit de hèr vénguer lo curat que l'envitavan sovent, trop sovent, e que passec la mesura ; que venguèva sustot quan les òmes èran per las pèças de preferéncia.

Quauqu'un ! Un òme o ua vielha mameta se planhoc à l'arquevescat ; lo curat estoc convocat e que lo hascón saber, anar à confessar a la maison ne se hasèva pas se que non que s'anava mau passar. Lo curat se'n tornèc vergonhós, que prometoc a l'avesque de ne pas si tornar e de hèr penitència. Mès l'avesque n'avèva pas pres en compte los besonhs de las parrobianas que trobavan aigit que lo curat s'ocupèsse de cada cas.

Lo brave òme ne podoc pas ténguer longtemps e que caloc que tornèsse començar coma abans. La nueit, qu'èra tesicat e aquò l'empachava de dromir e un cop a miejanueit que vesoc un vielh òme au pè deu lheit, lo curat nèra pas adaise, botatz-vos a sa plaça. Mès l'òme lo digoc : « que soi sant Bortomieu, le patron de Barran e se continuas de hèr çò que hès que seràs punit per on as pecat, que lo te trobaràs un matin, coma un tiraboçon e, entà que tot lo monde sàpian çò que hès, que torcerèi lo cloquèr tanben ».

Non sei pas se la causa deu curat se botèc en tiraboçon, mès çò que sèi quauques dias après, lo cloquèr estèc torçut e aquò que se ved enquèra auei.

Joan D'EN TRUETA (Maurice Garros)